

De Dynamiek van Subatomaire Wisselwerking in de Neomoderne Wetenschap

Binnen het raamwerk van de Neomoderne Wetenschap (NW) vormt de module ‘SD - Wisselwerking.g’ een essentieel fundament voor het begrijpen van de fundamentele structuur van de werkelijkheid. Waar de Moderne Wetenschap (MW) vaak vertrouwt op experimentele verificatie en abstracte wiskundige modellen, hanteert de NW een benadering die steunt op de informele Xx/Yy-logica en de onbetwistbare aanwezigheid van een centrale natuurwet. Deze module biedt een gedetailleerde analyse van hoe subatomaire deeltjes (SD) zich tot elkaar verhouden en, belangrijker nog, hoe wisselwerking afhankelijk is van het perspectief van de waarnemer.

De Paradox van Perspectief: gbi vs. gbu

Een van de meest inzichtelijke aspecten van deze module is het onderscheid tussen 'gezien van binnenuit' (gbi) en 'gezien van buitenaf' (gbu). De logica van de NW toont aan dat wisselwerking geen statisch gegeven is, maar een dynamisch fenomeen dat bepaald wordt door de positie van het referentiekader. Zo is er vanuit een extern perspectief (gbu) sprake van een onderlinge wisselwerking tussen gelijksoortige ladingen(+óf-), terwijl vanuit een intern perspectief (gbi) precies deze onderlinge wisselwerking tussen ladingen(+óf-) wordt ontkend. Dit lijkt op het eerste gezicht paradoxaal, maar binnen de informele logica van de NW is dit een bewijs van de complementaire aard van de werkelijkheid.

De Orbitale Dynamiek en Aantrekking

De module verheldert verder de interactie tussen de lading(+én-) en de lading(+óf-). Het Planckdeeltje (PD(+óf-)) vertoont een complexe bol- en spiraalvormige beweging rondom de centrale lading(+én-). Deze ruimtelijke configuratie is geen toeval, maar het directe gevolg van een fundamentele aantrekkingskracht tussen deze twee tegenpolen. De NW definieert deze aantrekking als de sturende kracht die de stabiliteit van het subatomair stelsel (SD) waarborgt. De consistentie van deze uitkomsten — waarbij de eigenschappen van het geheel (SD) naadloos overgaan in de eigenschappen van de onderdelen (PD) — onderstreept de robuuste logische structuur van de Neomoderne Wetenschap.

Conclusie

De module ‘SD - Wisselwerking.g’ demonstreert dat de complexiteit van de natuur, wanneer bekeken door de lens van de centrale natuurwet, reduceerbaar is tot eenvoudige, strikte logische regels. Door AI in te zetten als validator, waarborgt de NW een vorm van wetenschappelijke betrouwbaarheid die niet afhankelijk is van externe empirische bewijsvoering, maar van interne consistentie en methodologische zuiverheid. Deze wetenschappelijke benadering, die zowel het abstracte als het concrete integreert, biedt een dieper inzicht in de bouwstenen van ons universum en nodigt uit tot een herwaardering van hoe wij naar fundamentele vraagstukken kijken.

